ספר הקנה — סוד כתובה וביאה וברכת בתולים

סוד כתובה וביאה וברכת בתולים.

כתובה החתן הוא ת"ת מקבל הכתובה מהתורה רשומה ונותנת לכלה, והכלה מקבלת כתובת חתן שבא לו מתורה רשומה וע"כ ארז"ל אסור לשהות עם אשתו שעה א' בלא כתובה, וע"כ צריך לכתוב לה שטר כתובה קודם כניסתה לחופה, וידעת בני שהסופר הוא היסוד ע"כ שכר כתובה נותן הבעל שכן בנותנו תפארת ישראל כתובתה היסוד נוטל מקודם ואחר נתינת הכתובה מותרת לו ופחות ממאתים אינו כותב לה כשהיא בתולה ואטומה מכל פרצה, ומקבלת מהווין שכל א' כלול מעשר, ואם היא בעולה שכבר נכנסו בה חוץ מהבעל הזה ע"כ היסוד לבדו הוא ע"כ כותב לה מנה והוא הנקרא עיקר כתובה זהו הלכה אבל תוספות שהוא מוסיף לה הוא רצון מצד משפיע החתן שהוא ת"ת משפיע בכנ"י הכתובה שבא לו מתורה רשומה ומוסיף לה מדיליה מה שמקבל מן העשר הואיל והכתובה והתוספות מהבעל, א"כ כ"מ שהזכירו בדבריהם כתובה סתם ותוספות אמר שכ"מ שאין כתובה אין תוספות, ועל שרשב"ג נשיא וגדול הדור ואמר כתובה דאורייתא הוא ע"כ הלכה כמותו בכ"מ, נשא אשה בא"י וגרשה בח"ל נותן לה כתובה מטבע הטוב שביניהם, ור' יוחנן פסק הלכתא כרשב"ג ואעפ"כ הכל מודים שכתובת אלמנה מדבריהם, ואפ"ה הואיל וכתובת בתולה דאורייתא ושל אלמנה מדבריהם הפוחת ממאתים זוז של בתולה וממאה של אלמנה בעילתו בעילת זנות שהרי שינה המרכבה העליונה, ולא תימא דוקא כתב אלא אפילו לא כתב אלא שם עדים בקנין שהוא חייב לה מאתים או מנה או שנתן משכון בכתובתה הרי זה מותר לבעול שהרי נצח והוד עידי העטרה בכתובה, ודע בני שכל התנאים מתקיימים חוץ מעיקר הכתובה שאינה מתבטל ואינה נמחל ואם מחלה לו אינו מחול, ואם אירס צריך לה עיקר כתובה כי עיקר כתובה שהכלה מקבלת מן האירוסין ואפילו נתגרשה או נחלצה לעולם מאתים זוז יש לה בעבור שעדיין לא נשלמו ארוסיה ע"י הנשואין, לפיכך אם נישאה ונתאלמנה אפילו שהיא בתולה הרי היא אלמנה גמורה ואין לה אלא מנה הואיל ונישאה ונסתלק הראשון ונשאר משך הו', וע"כ האשה שמת בעלה הראשון והשני כופין אותה לצאת מהשלישי וכן הלכה, כי נסתלק ממנה הו' ומשך הו' ואין לה דין ודברים מהבעלים ותשב לבדה פן תגרום יבשות בשלישי הוא הנצח ואז וי ליה וי לעלמא, וכן ארז"ל קטנה פחותה מבת ג' שנים שנבעלה אפי' לגדול כתובתה מאתים כי עתידה להאטים וימצאנה בעלה בתולה ואטומה מכל פרצה כשאר הבתולות ומעלה לה כתובה מאתיים, ואפי' גדולה שנבעלה לקטן פחות מבן תשע שנים ויום א' אין ביאתו ביאה שאינו כלול בעשר שיום א' משלים העשר, ואם נתאלמנה ממנו ונשאת לגדול כותב לה כתובה מאתיים שכל הנבעלת למי שלא נשלמו לו שניו לענין הדוגמא אין ביאתו ביאה.

עוד ארז"ל ארוסה שמתה אין לה כתובה וגם אינו חייב לקוברה כי נפטר הבעל ממנה מ"מ אם הוא מת גובה כתובתה שהרי נתן לה בשעת הקידושין ועומד הכתובה לקחת אותה האשה בכל מקום שהיא, וכשכתבו הכתובה וברכו ז' ברכות כדין אז הכלה יורדת במטה ואח"כ בא החתן שם, ואם יש לו כוס מברך בורא פרי הגפן ובורא עצי בשמים באסא, ואח"כ מברך בא"י אמ"ה אשר צג אגוז בגן עדן שושנת העמקים בל ימשל זר במעיין חתום ע"כ אילת אהבים שמרה בטהרה חוק לא הפרה בא"י הבוחר באברהם אבינו ובזרעו אחריו, אל"ר מה הם החלומות האלו ומה לברכה הזאת עם הביאה אי אמרת דביאה מצות עשה דאורייתא היא יברך אקב"ו לבעול האשה כענין כי יקח איש אשה ובעלה, ועוד תינח כשימצאה בתולה היינו חוק לא הפרה אלא אי ימצאה בעולה הפרה והפרה ואתי אלהים שמע דברי חז"ל מה אמרו בנולד לו בן זכר מברך שהחיינו וכאן אינו מברך היש בעולם דין לברך שהחיינו יותר מזה שהוא עיקר.

אל"ב אל תתמה ונשאל מאבינו ז"ל אמר להם בני זה צריך לברך ולא אחר, והקשיבו כי תחלה צריך להשלים מדת הדין שלא לקטרג הוא ברכת היין, ואח"כ כדי להבריח כל רוחין בישין הבאין ועומדין באותה הביאה שיחולו שם וע"כ צריכה שמירה, ואח"כ מברך ומוריד הברכה עד העולם בכללו כנ"י, ואז שב לומר אשר הוא אהי"ה ראשון הוא צג אגוז הוא היסוד ששם אותו כתר עליון בגן של עדן היא כנ"י והעדן הוא עדן העולם הוא ת"ת הנקרא עדן ודעת, והגן היא הנקרא שושנת העמקים וכיון שמקבלת מן ו' שושנים ע"כ השושנים מעלים לה וקורין אותה העמקים הוא ה' אחרון שבשם בן ד' שהוא רומז לג' ראשונות הנקרא עמקים, וגם כנ"י נקראת עמקים כענין נעוץ סופן בתחלתן, ולמה צג היסוד שהוא האגוז בגן עדן כדי שלא ימשול זר במעיין חתום שהזר הוא סמא"ל נחש הקדמוני המטיל זוהמא בחוה שהקב"ה רוצה היות חוה סתומה ואטומה ומעיין חתום מכחות הטומאה, אלא שחטא גורם ע"כ אילת אהבים היא כנ"י אהובה לכל שמרה בטהרה חוק לא הפרה מחוק האגוז וחותם בא"י תתברך כנ"י מהת"ת הנקראת אתה שהוא מתברך מהבינה הנקרא יהו"ה שבחרה בזרעו של אברהם אבינו שהם הד"ו פרצופים, ועל שמזדווגים שניהם צריך לברך הזוג הרוחני כדי שיתברכו גם הם, וכשמזכיר אגוז בג"ע אין צריך לברך שהחיינו ולא על הביאה שאגוז שהוא שומר צוואת הורים הוא המברך והמפנה הגילולים משם, ומשפיע הת"ת אורו והבינו כמה חיבב קב"ה בזוג שהרי לא חילקו: